

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੱਚੇ- ਸੱਚੇ ਪਰਵਾਨੇ ਜੋ ਹੁਣ ਸ਼ਮਾ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਫਿਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਹੀ ਯਾਦਗਾਰ ਇਹ ਦੀਵਾਲੀ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਬਾ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ - ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕੌਣ ਹਾਂ, ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਜੇਤੀ ਜਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸੀ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਦੇ ਅੱਖਰ ਸਨ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਧੂਲ ਥੋੜ੍ਹੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਈਟ ਅੱਖਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਉੱਥੋਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਤਾਂ ਸੁਣਾਇਆ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਆਕੇ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਰਾਮਰਾਜ ਤੇ ਰਾਵਨਰਾਜ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹੀ ਕਹਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਧਰਤੀ, ਅਕਾਸ਼, ਸੂਰਜ ਆਦਿ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਰਾਵਨਰਾਜ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਅਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਵੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਹੈ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਰੋੜ ਹਨ, ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਥੋੜੇ ਹਨ ਫਿਰ ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਵੱਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਮ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਤੇ ਰਾਵਣ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਿੰਨੇ ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਨੇਕ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਬਾਬਾ ਨੇ ਝਾਡ ਤੇ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਜਲਾਉਣਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਿਆਦਾ ਹੋਣਗੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਾੜਨਗੇ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰ ਕੇ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹੱਦ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਮਤਲਬ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ। ਸਤਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ। ਰਘੁਪਤੀ ਰਾਘਵ ਰਾਜਾਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਰਾਜਾਰਾਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਸਿਮਰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਦੁਸ਼ਹਿਰੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਦੀਵਾਲੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਵਾਲੀ ਕਿਉਂ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਤੇ ਬਤੀਆਂ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦੂਸਰਾ ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਦੀਪਮਾਲਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਦੀ ਜੇਤ ਜਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜੇਤ ਉਝਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਹੈ ਯਾਨੀ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਹੈ। ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਮਤਲਬ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਜੇਤੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਇਹ ਦੀਪਮਾਲਾ ਅਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਤਿਸ਼ਬਾਜੀ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਲੱਛਮੀ ਨੂੰ ਬਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉੱਤਸਵ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ। ਜੇ ਵੀ ਰਾਜਾ ਤਖ਼ਤ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਨੇਸ਼ਨ ਡੇ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਹੱਦ ਦੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਜਤੀ ਜਗਾਉਣ। ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸਾਡੀ ਜੇਤ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਜੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਸਦੈਵ ਜੇਤੀ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਵਾਨੇ ਜੇਤੀ ਤੇ ਫੇਰੀ ਪਹਿਣ ਫਿਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੁਣ ਵੱਡੀ ਜੇਤ ਨਾਲ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ ਉੱਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ। ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਤੇ ਫਿਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਜਲਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ - ਦੋ ਦੋ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਮਾਸੂਕ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਆਸ਼ਿਕ। ਆਸ਼ਿਕ ਉਸ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਸੂਕ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਬਲੀ ਚੜੀਏ। ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਦਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ,

ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਆਸ਼ਿਕ। ਸਭ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਲ ਕੋਈ ਨੇਚਰ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਓ ਗੋਡ, ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਾਸੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਦਾ ਆਸ਼ਿਕ। ਹਨੁਮਾਨ ਦੇ ਕਿਨੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ? ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਮਾਸੂਕ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਫੇਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਕੇ ਬੈਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਡੁਬੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਉੱਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਸੂਕ ਏਵਰ ਗੋਰਾ ਹੈ, ਕਦੀ ਸਾਵਰਾ ਬਣਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਆ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਗੋਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ ਨਾ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆ ਕੇ ਇੱਥੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਭ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਚਤਾ ਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗਏ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦਾ ਵੀ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਟਾਈਟਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਧਾਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸਵਦਰਸ਼ਨਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ? (ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ) ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ - ਸਰੀਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਏ। ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਦੇਹ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਵਦਰਸ਼ਨਧਾਰੀ ਅਤਮਾਤਵਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਿਹੜੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ? ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੂਦ੍ਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ - ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸੁਣਨ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣ, ਓਹੋ! ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅੱਛਾ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇੰਡ ਦੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚਕਰਧਾਰੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਇੱਥੋਂ ਬਾਹਰ ਗਏ ਖਲਾਸ। ਮਾਇਆ ਇੰਨੀ ਬਹਾਦੁਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਦੀ ਇੱਥੇ ਰਹੀ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਾ ਅੰਜਾਮ (ਵਾਇਦਾ) ਕਰ ਕੇ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ - ਚੰਗਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਂਗਾ, ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ ...। ਬਸ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ, ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਪੰਤੂ ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅਸਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ। ਝਾੜ ਦੀ ਢਿੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਝਾੜ ਢਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਭ ਨੂੰ ਖਿੱਚੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਰੋਰਵ ਨਰਕ ਹੈ। ਗਰੁੜ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਰੋਚਕ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਇਆ ਹਨ, ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਕਿ ਕੁੱਝ ਡਰ ਰਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਸੱਪ ਬਿਛੂ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇ ਵੈਤਰਨੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸ਼ੀਰਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਆਏ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫਿਰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁਖਧਾਮ। ਉਹ ਧਾਮ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕਰਾਂਗੇ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ..... ਉਹ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਇੱਥੇ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਤਿ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਤਿ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤਿ ਸੁਖ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁੱਖ ਦਾ ਇਹ ਖੇਲੁ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਵੀ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਲੱਛਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਜੋੜਾ ਜਿਵੇਂ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਆਉਂਦੇ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹਨ। ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰਨ ਬਹੁਤ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਮੁਕਤੀ- ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮਨਾਉਣ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਇਡ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਪੂਰੀ ਪਹਿਚਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਲੀਡੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬਾਪ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਾਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਜਿੱਥੇ ਆ ਕੇ ਅਲੌਕਿਕ ਕਰਤਵਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮਦਿਨ ਅਤੇ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਬਹੁਤ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਯਾਦਗਾਰ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਕਿਸੇਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਆਕੇ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਇਡ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਸਭ ਹਨ ਸਭ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਡਾ ਕੇ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੇ ਪਰੰਤੂ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਖੰਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਜਨਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ। ਸਟੈਪ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਏ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਲੇ, ਰਾਜਯੋਗ ਕਿਸ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਹੱਠਯੋਗ ਤਾਂ ਸਿਖਾਇਆ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੱਠਯੋਗ ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਦਾ। ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਪੜ੍ਹੇ - ਲਿਖੇ ਹਨ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਫਿਲਾਸਫਰ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਜਾਣ, ਕਹਿਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਜੇ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹੈ ਰਾਂਗ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਣ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਇਹ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਧਰਮ ਭੂਮੀ। ਇੱਥੇ ਜਿੰਨੇ ਧਰਮਾਤਮਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨੇ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ

ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ, ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਲੱਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ - ਵਜਾਉਂਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਨੰਬਰਵਨ ਉੱਚ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਇਹ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰੈਵਿਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖ ਹੋਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਲੌਕਿਕ ਦਿਵਯ ਕਰਮ। ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਨਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਟੀਮਰ ਭਰਾਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸਟੀਮਰ ਜਿੱਥੇ - ਜਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਲਗਾ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਸਰਵਿਸ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਉਦਾਰਚਿਤ ਹੁੰਡੀ ਭਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਂਵਲਸਾਹ ਵੀ ਨਿਕਲਣਗੇ ਜੇ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਕਿ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਵੱਛ ਬੁੱਧੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਰੈਵਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਨਾ। ਸ਼ਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵਰਲਡ ਆਲਮਈਟੀ ਅਥਾਰਿਟੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਉਮੰਗ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸਰਵਿਸ ਦਾ। ਮੁਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਬਜ (ਹਰੀ - ਭਰੀ) ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਨਵਾਂ, ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਪੰਜ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਡਿਸਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਰੂਪ - ਬਸੰਤ ਬਣ ਮੁਖ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਹੀ ਕੱਢਣੇ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਉਮੰਗ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਦਿਵਯ ਅਲੌਕਿਕ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਆਸ਼ਿਕ ਬਣ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਤੇ ਫ਼ਿਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੀ ਸੱਚੀ ਦੀਪਾਵਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੋਨੇ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਸਫਲ ਭਵ: ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਵਾਹ ਅਤੇ ਆਤਮ ਨਿਰਵਾਹ ਦੀ ਡਬਲ ਸੇਵਾ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਦੋਨੇ ਹੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਨ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਾ ਕੰਡਾ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਨੇ ਸਾਈਡ ਸਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਸਬਦ ਬੋਲਦੇ ਹੀ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਹਾਨੇ ਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਨਹੀਂ ਟ੍ਰਸਟੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖੋ ਤਾਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹਲਕੇ ਅਤੇ ਸਫਲ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਫਸਟ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰਜਿੱਤ, ਮਾਇਆਜਿੱਤ ਬਣੋ।
